

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0151/2014

3.3.2014

RAPORT

Euroopa Kontrollikoja eriaruande nr 25/2012 „Kas Euroopa Sotsiaalfondist eakamate töötajate toetamiseks tehtud kulutuste mõjusust kontrollitakse asjakohaste vahenditega?” kohta
(2013/2173(INI))

Eelarvekontrollikomisjon

Raportöör: Zigmantas Balčytis

Arvamuse koostaja (*):
Danuta Jazłowiecka, tööhõive ja sotsiaalkomisjon

(*): Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	10
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	14

(*) Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Kontrollikoja eriaruande nr 25/2012 „Kas Euroopa Sotsiaalfondist eakamate töötajate toetamiseks tehtud kulutuste mõjusust kontrollitakse asjakohaste vahenditega?” kohta (2013/2173(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 25/2012 „Kas Euroopa Sotsiaalfondist eakamate töötajate toetamiseks tehtud kulutuste mõjusust kontrollitakse asjakohaste vahenditega?”,
 - võttes arvesse Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi ja konkreetsemalt selle 2012. aasta analüüsi eakamate töötajate tööhõive arengusuundade ja tegevuspõhimõtete kohta majanduslanguse ajal,
 - võttes arvesse Euroopa Tööohutuse ja Töötervishoiu Agentuuri panust prioriteetsetesse rühmadesse, eelkõige eakamatesse töötajatesse,
 - võttes arvesse Eurofoundi 2013. aasta uuringut valitsuste ja sotsiaalpartnerite rolli kohta eakate tööturul püsima innustamisel,
 - võttes arvesse komisjoni ja OECD poolt 2013. aastal täiskasvanute pädevuste hindamise programmi (PIAAC) raames läbi viidud esimest rahvusvahelist uuringut täiskasvanute pädevuste kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Sotsiaalfondi uute eeskirjade juhtpõhimõtteid programmitöö perioodil 2014–2020, mille Euroopa Parlament võttis vastu 20. novembril 2013,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48 ja artikli 119 lõiget 2,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A7-0151/2014),
- A. arvestades, et elanikkonna vananemine, muutuvad töötingimused, siiani kehtivad ennetähtaegselt pensionile jäämise stiimulid, finantskriis, muutused tootmistavades ja konkurentsivõime suurendamise vajadus nõuavad jõulist reageerimist, et võimaldada eakamatel töötajatel jääda tööturul aktiivseks soovi korral ka pärast pensioniikka jõudmist;
- B. arvestades, et Lissaboni tegevuskavas määratleti „eakamate töötajatena” kõik 55–64aastased tööealised inimesed;
- C. arvestades, et 2012. aastal oli 55–64-aastaste isikute tööhõive määr Euroopa Liidus madalam kui 50% (54,4% meeste ja 41,8% naiste puhul) ja arvestades, et teatud liikmesriikides langes see ligikaudu 30%-ni; arvestades, et sellise suundumuse võisid põhjustada mitmed tegurid, nagu aegunud oskused ja kvalifikatsioonid, tööandjate suhtumine eakatesse töötajatesse, probleemid töö- ja pereelu ühitamisel või tervise

halvenemine;

- D. arvestades, et vanemad töötajad ja inimeste pikem tööelu võivad anda positiivse panuse majanduse taastumisse ja tulevasse majanduskasvu;
- E. arvestades, et eakad on järgmistele põlvkondadele teadmiste ja kogemuste üleandmisel asendamatud;
- F. arvestades, et Lissaboni tegevuskava¹ ja 2010. aastal vastu võetud strateegia „Euroopa 2020”², milles määrati kindlaks Euroopa Liidu majandus- ja sotsiaalstrateegiad, sisaldavad tegevuskavasid majanduskasvu ja töökohtade arvu suurendamiseks ning neis seatakse eesmärgid, eriti tööhõive valdkonnas;
- G. arvestades, et eakamate töötajate tööalase konkurentsivõime säilitamine ja suure osa elanike töөлkäimise jätkamine kuni kõrgema vanuseni on äärmiselt oluline, et tegeleda demograafiliste probleemidega ja jõuda ELi eesmärgini saavutada 2020. aastaks 20–64-aastaste inimeste 75%-line tööhõive määr;
- H. arvestades, et hiljuti pensionisüsteemides pensioniea tõstmise tulemusel toimunud muudatuste toetamiseks on vaja tööturul ja töökohtades võtta kasutusele meetmed, mis soodustavad pikemaajalisi ametialaseid karjääre ja võimaldavad inimestel jätkata töötamist kuni pensionieani;
- I. arvestades, et praeguste demograafiliste suundumuste tagajärjel, millega kaasneb elanikkonna keskmise vanuse tõus, moodustavad 55–64aastased Euroopa töötajaskonnast suurema osa kui kunagi varem;
- J. arvestades, et mitme aasta pikkune majandus- ja finantskriis on tähendanud seda, et Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) meetmed on kõrge töötuse määraga tegelemise vahendina olulisemad kui kunagi varem ning et varasemate meetmete rakendamise saadud kogemused on äärmiselt olulised 2014. aastast uute programmide rakendamise jaoks;
- K. arvestades, et ESF, mis moodustas programmitöö perioodil 2007–2013 ELi üldeelarvest 8%, on peamine rahastamisvahend, mille abil aidata liikmesriikidel ELi tööhõivepoliitika ja sotsiaalse kaasamise eesmärgi ellu viia, ning et on vaja usaldusväärseid andmeid, et hinnata seda, kui mõjusalt kulutatakse ESFi vahendeid;
- L. arvestades, et ajavahemiku kohta 2007. aasta – 2013. aasta lõpp ei saa liikmesriigid ega komisjon kindlaks teha, kui palju eakamaid töötajaid on saanud uue kvalifikatsiooni, või leidnud või säilitanud töökoha pärast osalemist ESFi rahastatud tegevuses;
- M. arvestades, et ESFi toetatavad elukestva õppe meetmed sobivad üldjuhul hästi inimeste töөлhoidmiseks (näiteks tööalast konkurentsivõimet tõstva õppe või ümberõppe kaudu);

¹ Lissaboni tegevuskava eesmärk oli muuta EL 2010. aastaks „maailma kõige konkurentsivõimelisemaks ja dünaamilisemaks teadmuspõhiseks majandusjõuks, mida iseloomustaks säästev majanduskasv, uute ja paremate töökohtade loomine ja suurem sotsiaalne ühtekuuluvus”.

² 2010. aastal käivitatud strateegia „Euroopa 2020” asendab Lissaboni tegevuskava. Selle keskmes on [arukas, jätkusuutlik](#) ja [kaasav](#) majanduskasv. Strateegia keskendub viiele eesmärgile, mis tuleb 2020. aastaks tööhõive, innovatsiooni, hariduse, vaesuse vähendamise ja kliima/energia valdkonnas saavutada.

- N. arvestades, et eakamad töötajad moodustavad alla 5% ESFi elukestva õppe tegevuses osalejatest, mis annab tõendust madalamast osalemise tasemest koolitusprogrammides, aga mitte nende töötajate puudulikust koolitusest või kvalifikatsioonist;
- O. arvestades, et liikmesriigid määravad liikmesriikide poolt pärast sidusrühmadega konsulteerimist ja komisjoniga peetud kahepoolseid kohtumisi ettevalmistatud ning viimaks komisjoni otsuse kujul vastu võetud mitmeaastaste rakenduskavade rakendamiseks korraldusasutused, kes loovad finantsjuhtimis- ja kontrollisüsteemid ja haldavad neid, et täita kavandamise, kontrolli, järelevalve ja aruandlusega seotud ülesandeid;
- P. arvestades, et rakenduskavad hõlmavad üldiselt mitmetesse eri rühmadesse kuuluvaid töötuid (noored, eakamad töötajad, pikaajalised töötud, mittetöötavad ja mitteõppivad noored (NEET-noored));
- Q. arvestades, et ESFi rakendamine peab vastama ELi finantsmäärustele ning eriti usaldusväärse finantsjuhtimise aluspõhimõtetele, milleks on säästlikkus, tõhusus ja mõjus;
1. tunneb muret asjaolu pärast, et eakama töötaja mõistet ei kasutata ajavahemiku 2007–2013 rakenduskavades ühetaoliselt; märgib, et paljud korraldusasutused ei kasuta oma vastavates rakenduskavades Lissaboni tegevuskavas määratletud „eakama töötaja” mõistet, kelleks on kõik 55–64aastased tööealised inimesed, vaid nad kasutavad erinevaid vanuserühmi; on arvamusel, et „eakama töötaja” mõistet tuleks kohandada vastavate liikmesriikide maksimaalse seadusjärgse pensionieaga;
 2. peab kahetsusväärseks, et ESFist eakamate töötajate toetamiseks tehtud eraldiste mõjususe hindamiseks puuduvad täielikud ja usaldusväärsed andmed, kaasa arvatud soo alusel rühmitatud andmed; on seisukohal, et ESFi eraldiste kasutamine peab olema läbipaistev; rõhutab, et teave rahastatud programmide kohta, nende programmide eesmärkide saavutamise ja eelarves ettenähtud summa peaks olema kodanikele avalikel veebisaitidel hõlpsasti kättesaadav;
 3. tunnistab, et liikmesriigid kasutavad oma erinevast sotsiaalmajanduslikust ja demograafilisest olukorrast tulenevalt eakamate töötajate määratlemiseks erinevaid vanuserühmi; peab siiski kahetsusväärseks, et seda määratlust ei kasutata asjaomasel liikmesriigis kogu programmitöö kavandamise protsessi jooksul alati järjepidevalt; ergutab liikmesriike tagama eelseisval programmitöö perioodil (2014–2020) vajaduste analüüsis kasutatud vanuserühmade vastavuse programmides ja/või nendega seotud meetmetes ja eesmärkides kasutatud vanuserühmadele;
 4. rõhutab, et ESFi rakendamine peab vastama ELi finantsmäärusele ja eriti usaldusväärse finantsjuhtimise aluspõhimõtetele, nagu mõjus, mida tuleks mõista kui konkreetsete seotud eesmärkide järgimist ja kavandatud tulemuste saavutamist;
 5. kutsub liikmesriike üles toetuma eakamate töötajate sotsiaal-majandusliku olukorra analüüsimisel suuremas ulatuses kvantitatiivsetele ja kvaliteetsetele andmetele ning tagama rakenduskavades esitatud meetmete ja seotud eesmärkide vahelise mõõdetava põhjusliku seose, mis hõlbustaks kindlakstehtud vajaduste, valitud strateegia ja

konkreetsete seatud eesmärkide vahelise kooskõla kontrollimist ning tuleviku suhtes mõistlike otsuste tegemist;

6. peab kahetsusväärseks, et andmed, mis on vajalikud eakate töötajate tööhõive praeguse olukorra hindamiseks, edasise arengu hindamiseks ja meetmete võtmiseks, et saavutada liikmesriikide poolt seatud eesmärgid, ei ole usaldusväärsed ega rahulda kvaliteedi poolest; nõuab meetmete võtmist, mis motiveeriksid liikmesriike esitama usaldusväärseid ja kvaliteetseid andmeid;
7. märgib, et praegune õigusraamistik (2007–2013) näeb ette finantsteabe esitamise üksnes prioriteetsete suundade tasandil ja üheski valitud rakenduskavas ei ole konkreetselt eakamatele töötajatele mõeldud prioriteetset suunda; avaldab kahetsust seoses sihipärasele tegevustele eraldatud rahaliste vahendite täpse suuruse hindamisel esinevate raskustega, eelkõige eakamate töötajate puhul;
8. märgib, et ajavahemiku 2007–2013 rakenduskavad ei hõlma ühtegi prioriteetset valdkonda, mis käsitleks eraldi eakamatele töötajatele suunatud algatusi, näiteks aktiivse vananemise toetamise ning töövõimelise eluea pikendamise meetmeid, ning seda peamiselt erinevate tõlgenduste tõttu seoses sellega, millisesse prioriteetsesse valdkonda see teema peaks kuuluma;
9. on arvamusel, et on vaja eriliselt kohandatud programme ja projekte konkreetsetele töötajate rühmadele, nagu töötajad, kes teevad tööd vahetustega või rasketööstuses, võrrelduna inimestega, kes teevad vähem füüsilist pingutust nõudvat tööd näiteks teeninduse valdkonnas või sektorites; märgib lisaks, et poliitilise tegurina tuleks lisada ka töötaja sugu;
10. usub kindlalt, et eakamate töötajate kogemus on väärtus, mida tuleks kasutada parimal võimalikul viisil, ja mitte ainult selleks, et töötaja saaks säilitada tööturul oma töökoha, vaid ka selleks, et ta saaks kasutada omandatud kogemusi töökohta vahetades või töökoha vahetamisel;
11. tunneb muret asjaolu pärast, et ehkki rakenduskavades olid eakamad töötajad määratletud sihtrühmana, ei olnud nende suhtes alati oma näitajaid ega sihtväärtusi kehtestatud, mistõttu on nende eakamate töötajate vajadustele suunatud meetmete mõjusust raske või lausa võimatu hinnata; märgib, et isegi kui projektides on näitajad kehtestatud, viitavad need peamiselt väljunditele (näiteks osalejate arvule) ja tulemustele, mitte konkreetsele mõjule;
12. palub komisjonil panna rohkem rõhku võitlusele eakamate töötajate vanuselise diskrimineerimisega ja kasutada vastavalt kehtivatele õigusaktidele oma õigusi, et reageerida vanuselise diskrimineerimise ilmsetele vormidele teatavates liikmesriikides ja teatud majandussektorites;
13. nõuab, et meetmed ei oleks suunatud üksnes tööalase konkurentsivõime, vaid ka edusammude hindamisele pädevuste ja nn pehmete oskuste ning enesehinnangu ja motivatsiooni valdkonnas; märgib, et eluks vajalike oskuste edasiandmine ja informaalne õppimine aitavad sellele väga palju kaasa;

14. nõuab kõikide aktiivsena vananemise võimalusi takistavate tõkete jälgimist ja kõrvaldamist ja elukestva õppe toetamist, eelkõige selliste uute kvalifikatsioonide ja tehniliste oskuste omandamise valdkonnas nagu arvuti- ja võõrkeelte oskus; rõhutab, et naiste ja meeste aktiivsena vananemine ja elukestev õpe peaks muutuma tööelu tavapäraseks osaks ning et neid poliitikavaldkondi tuleks pidevalt kontrollida, hinnata ja täiustada;
15. nõuab uute rakenduskavade jaoks riiklikul tasandil ühtsemat lähenemisviisi sihtrühmade valikul ja tööturuandmete kasutamisel, et seada ambitsioonikaid, aga realistlikke eesmärgi; märgib, et võttes arvesse suureneva eakamate töötajate rühma tähtsust tulevikus, peab rakenduskavade ettevalmistamine hõlmama ka dialoogi sihtrühmade prioriseerimise üle;
16. tunneb muret asjaolu pärast, et osal projektides kasutatud eesmärkidel ja näitajatel puudus otsene seos ESFi sekkumistega, mis muudab nende tulemuslikkuse hindamise keeruliseks, näiteks on keeruline kindlaks määrata nende õnnestumist või ebaõnnestumist rakenduskavades seatud makromajanduslike eesmärkide suhtes, võttes arvesse, et nende saavutamine ei sõltu ESFi meetmetest, kuna need sõltuvad väga suurel määral sellistest välisteguritest nagu majanduskeskkond, sotsiaalkaitseskeemid ning kohaliku tasandi avaliku ja erasektori investeringutele kehtivad tingimused;
17. peab kahetsusväärseks, et ükski rakenduskava ei sisaldanud vahe-eesmärgi ning neis ei seatud erinevaid kvantifitseeritavaid eesmärgi tähtsuse järjekorda, mis oleks võimaldanud korraldusasutustel rakendada parandusmeetmeid võimalikult kiiresti;
18. taunib asjaolu, et sellest tulenevalt ei ole komisjonil võimalik ESFist rahastatud liikmesriikides eakamate töötajate olukorra parandamisele suunatud meetmete üldistest tulemustest ja mõjust nõuetekohaselt aru anda;
19. on kindlalt veendunud, et komisjon peaks tugevdama viisi, kuidas rakenduskavasid hinnatakse; soovib tungivalt kehtestada selgelt määratletud ühtlustatud tulemusandmete (mis oleksid usaldusväärsed, kontrollitavad ja õigeaegsed) kogumi tulevaste programmide jaoks, mida oleks vajaduse korral võimalik koondada ELi tasandil programmitöö perioodi 2014–2020 jaoks;
20. peab tervitatavaks asjaolu, et strateegilise raamistiku vahendite uus prioriteet järgmisel programmiperioodil 2014–2020 on suunatud tulemustele, mille kohaselt iga kavandatud meede peab olema ette nähtud konkreetse eesmärgi saavutamiseks;
21. rõhutab, et uutes rakenduskavades selgete prioriteetide seadmine, mille eesmärk on tulemuste saavutamine, võimaldab leida erinevate vahendite ja muude rahastamisallikate vahelist sünergiat, aidates sellega tagada, et meetmed kavandatud eesmärkide saavutamiseks oleksid võimalikult tõhusad nii riiklikul kui ka rahvusvahelisel tasandil;
22. peab vajalikuks, et uues rakenduskavas kasutatud näitajad sisaldaksid finants- ja füüsiliste tegurite kohta häireteateid, ning peab tervitatavaks asjaolu, et need kuuluvad eriseire alla nii, et igasuguseid põhjusi, miks on kavandatud eesmärkidele seatud künnistest kõrvale kaldunud, analüüsib hindamisüksus koostöös programmide vahendajaorganitega, et teha

kindlaks, kas kõrvalekaldeid on põhjustatud ajutistest olukordadest või struktuurilistest probleemidest, mis nõuavad põhjalikumalt analüüsi või vajadusel programmi muutmist;

23. usub, et lisaks tuleks jälgida, kas esineb muutusi sotsiaal-majanduslikus kontekstis ning siseriiklikes ja/või liidu prioriteetides, ning kas probleemid tekivad rakenduskavade rakendamisel, millisel juhul on vaja programmi hinnata ja oluliselt muuta;
24. nõuab, et süstemaatiliselt kasutataks asjakohaseid tulemusnäitajaid, näiteks tegevuseesmärke, tulemus- ja mõjualaseid sihtarve, juba projekti tingimuste etapist alates, nii et perioodi 2014–2020 ESFi programme saaks parandada mitte üksnes tööturul osalevate eakamate töötajate kohta kogutud andmete koguse ja kvaliteedi, vaid ka otsustusprotsessi puhul;
25. palub liikmesriikidel järgmisel programmitöö perioodil kasutada ja täiendada vajaduse korral ESFi määruses sätestatud ühiseid näitajaid, et teha kindlaks, kui palju eakamaid töötajaid, kes on rühmitatud soo alusel, on tänu osalemisele sellistes ESFist rahastatud projektides, mis on suunatud kohanemisele töökohaga ja oskuste omandamisele, omandanud uusi oskusi, parandanud oma olukorda tööturul või leidnud töökoha;
26. tuletab meelde üldist vajadust selle järele, et projektid kajastaksid nõuetekohaselt rakenduskavade eesmärke, et vähendada algselt seatud eesmärkide täitmata jätmise ohtu; nõuab, et korraldusasutused kontrolliks id süstemaatiliselt parimate projektide väljavalimiseks selle seose olemasolu;
27. soovib tungivalt sidusrühmadel täiustada vajaduse korral meetodikat, et minna väljamakseid või tegelikke kulusid käsitlevalt lihtsustatud lähenemisviisilt üle projektide parima juhtimisalase suutlikkuse poole liikuvale integreeritud lähenemisviisile;
28. kutsub komisjoni üles kontrollima põhjalikumalt andmete esitamist rakenduskavades ja samuti nende andmete kvaliteeti ning koostama tegevusalaseid juhiseid, mis tehakse liikmesriikidele kättesaadavaks;
29. on seisukohal, et mis tahes järelevalvesüsteem peaks tuginema rakenduskavade suhtes läbiviidud kontrollide tõhusale dokumenteerimisele, et saavutada rahuldaval tasemel kindlus;
30. tervitab asjaolu, et korraldusasutused on üldiselt määratlenud järelevalveandmed, mida nad on selgelt nõudnud; tuletab siiski meelde, et järelevalve- ja hindamissüsteemid peaksid võimaldama seatud eesmärkide suunas tehtud edusammude õigeaegset ja regulaarset kontrollimist, samuti andma võimaluse kiiresti reageerida olulistele lahknevustele kehtestatud eesmärkidest;
31. nõuab, et määratletaks täpsemad reguleerivad eeskirjad seoses korraldusasutustelt nõutavate hindamistega ning rakenduskavade puhul minimaalne arv teemasid, mis peavad olema kindlaksmääratavas hindamisprotsessis hõlmatud; nõuab, et tehtaks jõupingutusi tagamaks, et programmi juhtimisest omandatud kogemusi võetakse tulevaste otsuste tegemisel nõuetekohaselt arvesse;
32. kutsub komisjoni üles järk-järgult tasakaalustama ja parandama oma juhtimisvahendeid, et

minna lihtsalt eeskirjadele vastavuse jälgimiselt õiguspärasuse ja korrapärasuse põhimõtete alusel üle sihtväärtuste saavutamisel tehtud edusammude mõõtmisele ja ESFi vahendite kasutamise tulemuslikkuse mõõtmisele eelseisval perioodil 2014–2020; tuletab meelde, et selgete ja mõõdetavate eesmärkide ja ülesannetega kindla tulemusraamistiku edukas rakendamine, millega tagatakse aruandekohustus ja tulemused, on kõige olulisem tegur, mis tagab maksimaalse mõju majanduskasvule ja tööhõivele ning mis nõuab ühiseid ja samaväärseid jõupingutusi nii komisjonilt kui ka liikmesriikidelt;

33. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle parandada programmitöö perioodil 2014–2020 rakenduskavade tulemushindamist ning ühiste väljundi- ja tulemusnäitajate, sealhulgas pikaajaliste tulemusnäitajate kogumi lisamise üle Euroopa Sotsiaalfondi määrusesse;

34. julgustab komisjoni sellega seoses tihendama koostööd teiste rahvusvaheliste institutsioonidega, näiteks OECDga, võttes aluseks ebasoodsas olukorras olevate inimrühmade või haavatavate töötajate rühmade konkreetsed hindamised ning tehes kindlaks konkreetsed meetmed, mis aitavad liikmesriikidel paremini määratleda peamisi prioriteete, strateegiaid ja jätkusuutlikke projekte, mis on rahastamiskõlblikud ESFi rahalistest vahenditest eelseisval perioodil 2014–2020;

o

o o

35. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

24.1.2014

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekontrollikomisjonile

Euroopa Kontrollikoja eriaruande nr 25/2012 „Kas Euroopa Sotsiaalfondist eakamate töötajate toetamiseks tehtud kulutuste mõjusust kontrollitakse asjakohaste vahenditega?” kohta
(2013/2173(INI))

Arvamuse koostaja (*): Danuta Jazłowiecka

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval eelarvekontrollikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et elanikkonna vananemine, muutuvad töötingimused, siiani kehtivad ennetähtaegselt pensionile jäämise stiimulid, finantskriis, muutused tootmistavades ja konkurentsivõime suurendamise vajadus nõuavad jõulist reageerimist, et võimaldada eakamatel töötajatel jääda tööturul aktiivseks soovi korral ka pärast pensioniikka jõudmist;
- B. arvestades, et 2012. aastal oli 55–64-aastaste isikute tööhõive määr Euroopa Liidus madalam kui 50% (54,4% meeste ja 41,8% naiste puhul) ja arvestades, et teatud liikmesriikides langes see ligikaudu 30%-ni; arvestades, et sellise suundumuse võisid põhjustada mitmed tegurid, nagu aegunud oskused ja kvalifikatsioonid, tööandjate suhtumine eakatesse töötajatesse, probleemid töö- ja pereelu ühitamisel või tervise halvenemine;
- C. arvestades, et vanemad töötajad ja inimeste pikem tööelu võivad anda positiivse panuse majanduse taastumisse ja tulevasse majanduskasvu;
- D. arvestades, et eakad on järgmistele põlvkondadele teadmiste ja kogemuste üleandmisel asendamatud;

- E. arvestades, et Euroopa Sotsiaalfond (ESF), mis moodustas programmitöö perioodil 2007–2013 ELi üldeelarvest 8%, on peamine rahastamisvahend, mille abil aidata liikmesriikidel ELi tööhõivepoliitika ja sotsiaalse kaasamise eesmärgi ellu viia, ning et on vaja usaldusväärseid andmeid, et hinnata seda, kui mõjusalt kulutatakse ESFi vahendeid;
- F. arvestades, et eakamate töötajate tööalase konkurentsivõime säilitamine ja suure osa elanike töөлkaamise jätkamine kuni kõrgema vanuseni on äärmiselt oluline, et tegeleda demograafiliste probleemidega ja jõuda ELi eesmärgini saavutada 2020. aastaks 20–64-aastaste inimeste 75%-line tööhõive määr;
- G. arvestades, et ESFi toetatavad elukestva õppe meetmed sobivad üldjuhul hästi inimeste tööloholdmiseks (näiteks tööalast konkurentsivõimet tõstva õppe või ümberõppe kaudu);
1. peab kahetsusväärseks, et ESFi eakamate töötajate toetamiseks tehtud eraldiste mõjususe hindamiseks puuduvad täielikud ja usaldusväärsed andmed, kaasa arvatud soo alusel rühmitatud andmed; on seisukohal, et ESFi eraldiste kasutamine peab olema läbipaistev; rõhutab, et teave rahastatud programmide kohta, nende programmide eesmärkide saavutamise ja eelarves ettenähtud summa peaks olema kodanikele avalikel veebilehtedel hõlpsasti kättesaadav;
 2. rõhutab, et ESFi rakendamine peab vastama ELi finantsmäärusele ja eriti usaldusväärse finantsjuhtimise aluspõhimõtetele, nagu mõjususe, mida tuleks mõista kui konkreetsete seatud eesmärkide järgimist ja kavandatud tulemuste saavutamist;
 3. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle parandada programmitöö perioodil 2014–2020 rakenduskavade tulemushindamist ning ühiste väljundi- ja tulemusnäitajate, sealhulgas pikaajaliste tulemusnäitajate kogumi lisamise üle Euroopa Sotsiaalfondi määrusesse;
 4. palub liikmesriikidel järgmisel programmitöö perioodil kasutada ja täiendada vajaduse korral ESFi määruses sätestatud ühiseid näitajaid, et teha kindlaks, kui palju eakamaid töötajaid, kes on rühmitatud soo alusel, on tänu osalemisele sellistes ESFi rahastatud projektides, mis on suunatud kohanemisele töökohaga ja oskuste omandamisele, on omandanud uusi oskusi, parandanud oma olukorda tööturul või leidnud töökoha;
 5. kutsub liikmesriike üles toetuma eakamate töötajate sotsiaal-majandusliku olukorra analüüsimisel suuremas ulatuses kvantitatiivsetele ja kvaliteetsetele andmetele ning tagama rakenduskavades esitatud meetmete ja seatud eesmärkide vahelise mõõdetava põhjusliku seose, mis hõlbustaks kindlakstehtud vajaduste, valitud strateegia ja konkreetsete seatud eesmärkide vahelise kooskõla kontrollimist ning tuleviku suhtes mõistlike otsuste tegemist;
 6. tunnistab, et liikmesriigid kasutavad oma erinevast sotsiaalmajanduslikust ja demograafilisest olukorrast tulenevalt eakamate töötajate määratlemiseks erinevaid vanuserühmi; peab siiski kahetsusväärseks, et seda määratlust ei kasutata asjaomases liikmesriigis kogu programmitöö kavandamise protsessi jooksul alati järjepidevalt; ergutab liikmesriike tagama eelseisval programmitöö perioodil (2014–2020) vajaduste analüüsis kasutatud vanuserühmade vastavuse programmides ja/või nendega seotud meetmetes ja eesmärkides kasutatud vanuserühmadele;

7. nõuab, et meetmed ei oleks suunatud üksnes töölase konkurentsivõime suurendamisele, vaid ka edusammude saavutamisele pädevuste ja „pehmete oskuste” valdkonnas ning enesehinnangu ja motivatsiooni tõstmisele; märgib, et eluks vajalike oskuste edasiandmine ja informaalne õppimine aitavad sellele väga palju kaasa;
8. nõuab kõikide aktiivsena vananemise võimalusi takistavate tõkete jälgimist ja kõrvaldamist ja elukestva õppe toetamist, eelkõige selliste uute kvalifikatsioonide ja tehniliste oskuste omandamise valdkonnas nagu arvuti- ja võõrkeelte oskus. rõhutab, et naiste ja meeste aktiivsena vananemine ja elukestev õpe peaks muutuma tööelu tavapäraseks osaks ning et neid poliitikavaldkondi tuleks pidevalt kontrollida, hinnata ja täiustada;
9. nõuab uute rakenduskavade jaoks riiklikul tasandil ühtsemat lähenemisviisi sihtrühmade valikul ja tööturuandmete kasutamisel, et seada ambitsioonikaid, aga realistlikke eesmärke; rõhutab, et võttes arvesse suureneva eakamate töötajate rühma tähtsust tulevikus, peab rakenduskavade ettevalmistamine hõlmama ka dialoogi sihtrühmade prioriseerimise üle.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	23.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+ : 33 - : 2 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Edit Bauer, Phil Bennion, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Gabriele Stauner, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Philippe De Backer, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Liisa Jaakonsaari, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	18.2.2014						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">26</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	26	-:	0	0:	0
+:	26						
-:	0						
0:	0						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Bogusław Liberadzki, Jan Mulder, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Philip Bradbourn, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu, Olle Schmidt						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Peter Jahr, Iosif Matula, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid						